

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ЙОГО РОЛЬ У ПІДВИЩЕННІ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ

Макуріна Г.І., Сюсюка В.Г.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Ключовою проблемою у вирішенні задачі підвищення ефективності і якості навчального процесу є активізація навчання студентів. Її особлива значущість полягає в тому, що навчання спрямоване не тільки на сприйняття навчального матеріалу, але й на формування позитивного ставлення студентів до самої пізнавальної діяльності. Перетворюючий характер діяльності завжди пов'язаний з активністю суб'єкта. Знання, отримані в готовому вигляді, як правило, викликають у студентів певні труднощі під час їх застосування або при вирішенні конкретних завдань, що зумовлено формальним вивченням теоретичних положень і невмінням їх застосовувати на практиці.

Основна частина. У педагогічній практиці використовуються різні шляхи активізації пізнавальної діяльності: різноманітність форм, методів, засобів навчання, виправданий і свідомий вибір яких, за умов умілого та педагогічно виправданого поєднання, суттєво впливає на ефективність навчальної діяльності, стимулює активність і самостійність студентів.

Забезпечення професійної компетентності майбутнього спеціаліста можливе лише при відповідному засвоєнні ним практичних навичок і вмінь, постійному їх удосконаленні та засвоєнні нових. Одним із дієвих методів, що може сприяти розвитку пізнавальної активності студентів, виступає симуляційне навчання. Симуляційне навчання має цілу низку переваг на відміну від традиційної системи підготовки, а саме можливість об'єктивної реєстрації параметрів виконаних професіональних дій з метою досягнення високого рівня підготовки кожним спеціалістом, придбання практичних професійних навичок, можливість занурення у професію.

З точки зору професійної підготовки студентів симуляційне навчання – це реалізація якоїсь ситуації професійної діяльності, коли кожен учасник повинен реалізувати

професійні навички і вміння відповідно до встановленого щодо даних умов алгоритму. Використання симуляційних технологій підвищує інтерес до процесу навчання і є важливою частиною у підвищенні професійної компетенції майбутніх фахівців.

Симуляційне навчання надає можливість розвивати не тільки пізнавальні, а й професійні мотиви і інтереси, системне мислення студентів, формувати соціальні вміння і навички взаємодії і спілкування, вчити вмінню сумісної діяльності та взаємодії, здатності приймати спільні рішення, виховувати відповідальне ставлення до справи, усвідомлювати соціальні цінності та установки як колективу, так і суспільства в цілому.

Висновки. У розвитку особистості майбутнього фахівця важливе значення належить формуванню позитивних мотивів і дієвих цілей, оскільки вони — найважливіші детермінанти діяльності. Структура мотивів студента стає ядром особистості майбутнього фахівця. Отже, розвиток позитивних навчальних мотивів – невід'ємна складова процесу формування особистості студента, що може бути забезпечена завдяки залученню стимуляційного навчання у освітній процес ВНЗ.

Література

1. Вища освіта в Україні: навч. посіб. / В. Г. Кремень, С. М. Ніколаєнко, М. Ф. Степко та ін.; за ред.: В. Г. Кремень, С. М. Ніколаєнко. – К.: Знання, 2005. – 327 с.
2. Муравьев К. А. Симуляционное обучение в медицинском образовании – переломный момент / К. А. Муравьев, А. Б. Ходжаян, С. В. Рой // Фундаментальные исследования. – 2011. – № 10. – С. 534–537.
3. Удосконалення якості підготовки лікарів у сучасних умовах : матеріали наук. практ. конф. з міжнар. участю. – Полтава: ВДНЗУ «УМСА», 2016. – 266 с.

МОТИВАЦІЯ ДО ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ БІОХІМІЧНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ БІОХІМІЇ У АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Наконечна О.А., Стеценко С.О., Ткаченко А.С., Полікарпова Г.В., Оніщенко А.І.

Харківський національний медичний університет

Вступ. Реалізація компетентнісного підходу при викладанні дисциплін у вищій медичній школі вимагає імплементацію сучасних інтерактивних засобів навчання.

Основна частина. Одним з таких засобів, який може використовуватися на кафедрах біохімії медичних університетів, є віртуальна біохімічна лабораторія, що розглядається в якості програмно-апаратного комплексу, основною задачею якого є можливість ставити досліди та робити лабораторні роботи без використання реального обладнання завдяки комп'ютерним технологіям. До переваг методу відносять: можливість заміни ними унікального, коштовного обладнання, яке університет немає можливості придбати, використання програми віртуальної лабораторії у вільний позааудиторний час, безпека студентів, оскільки відсутні контакти з потенційно інфікованим біоматеріалом, тощо [1]. Крім того, відома зацікавленість вітчизня-

них студентів-медиків у впровадженні нових симуляційних та інтерактивних форм проведення практичних занять [2, 3]. Однак відношення англomовних студентів-іноземців до імплементації віртуальної біохімічної лабораторії при вивченні біохімії не досліджувалося.

Метою роботи було дослідження ставлення англomовних студентів другого курсу VI та VII медичного факультетів Харківського національного медичного університетів до впровадження віртуальної біохімічної лабораторії у навчальний процес. Зокрема 63 студентам, які брали участь у дослідженні було запропоновано виказати своє ставлення до використання на практичних заняттях комп'ютерної програми-симулятора імуноферментного аналізу (ІФА), який використовується в практичній медицині для виявлення багатьох діагностичнозначущих біомаркерів. ІФА – одна з найбільш розповсюджених, надійних та економічно